

C. Sørensen: Det er ikke de Krav, de ærede Medlemmer fra Lemvig (Sandbæk) og Hurup (Kierkegaard) have fremsat om en Bevilling til Udvidelse af Lemvig Havn og til en Anlægsbro ved Høfd Nr. 63 jeg vil omtale. Jeg gaar nemlig ud fra, at disse Forslag kun ere fremsatte for at faa Lejlighed til at omtale disse Sager, og at de rimeligvis ville blive tagne tilbage. Jeg vil derimod gøre nogle Bemærkninger til nogle andre Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem fra Lemvig. Han troede, at det vilde blive nødvendigt at foretage en yderligere Sikring af den nordre Limfjordstange, om hvilken han sagde, at den hidtil havde været i høj Grad forsømt. Jeg har hidtil ikke forstaaet det Bedre, end at da vi i 1903 gave den sidste Bevilling paa 1,445,000 Kr., var det til Sikring af den nordre Limfjordstange. Jeg tror ogsaa, at ærede Medlemmer alle have den Opfattelse, at naar vi havde givet den Bevilling, var det den sidste, vi gave til Høfdebygning paa den nordre Tange. Det ærede Medlem udtalte sig om flere forskellige Forhold oppe paa Vestkysten, som jeg ikke skal fordybe mig nærmere i. Han nævnedes en Gennemgravning ind til Ferring Sø for paa den Maade at skabe Sejlad paa Limfjorden, og han udtalte sig ogsaa om Besejlingsforholdene paa en eventuel Havn ved Vorupør. Det er vanskeligt at sige, hvorledes Besejlingsforholdene paa en saadan Havn ville blive, men naar han i Modsætning til Besejlingsforholdene ved en saadan Havn nævnedes Besejlingsforholdene paa Limfjorden som særlig gunstige, vil jeg paa det bestemteste protestere derimod. Det ærede Medlem burde vide, at Besejlingen af Thyborøn Kanal hidtil har været meget vanskelig, for ikke at sige umulig, under en Vestenstorm.

Dernæst kom det ærede Medlem ind paa en kort Omtale af det Projekt om Limfjordens Kanalisering, der i den sidste Tid har været fremme. Det var det Punkt, der særlig gav mig Anledning til at gøre nogle Bemærkninger. Jeg har den Tro, at dette Projekt kun er paa Papiret og paa Forhaand maa betragtes som dødfødt. Alene af den Grund er der ikke særlig Anledning til at beskæftige sig indgaaende dermed. Det forekommer mig, at enhver, der har lidt Kendskab til denne Sag, maa være paa det rene med, at Fordelen ved en Kanalisering af Limfjorden ikke paa nogen Maade staar i Forhold til de Ofre, et saadant Foretagende kræver. Vi maa huske paa, at selv om Kanaliseringen gør

Limfjorden tilgængelig for de mest dybtgaaende Skibe, vil det ikke forkorte Søvejen ind til Kattegat med mere end højt regnet 60 Sømil. De større Skibe ville ikke kunne besejle Limfjorden om Natten, og de større Sejlskibe ville heller ikke benytte denne Vej, medmindre de paa Forhaand ere klare over, at de maa bugseres gennem Limfjorden, og denne Bugsering gennem en Strækning af 20 Mil i Forbindelse med den Kanalafgift, som der sikkert skal betales, vil stille Forholdet i den Grad paa Hovedet, at der aldrig kan være Tale om at gennemføre dette Projekt. Skulde man virkelig ville realisere Planen, maa jeg paa Forhaand føle mig overbevist om, at Landmændene langs Limfjorden ville protestere paa det bestemteste mod Projektet, navnlig af Hensyn til de Oversvømmelser — de yderligere Oversvømmelser kan man gerne sige —, som saa ville afstedkommes langs Kysten. Men da Projektet vanskeligt kommer længere end paa Papiret, er der ikke særlig Grund til at diskutere det.

Jeg kan slutte disse Udtalelser med at minde om de Henstillinger, jeg flere Gange har gjort til det høje Finansudvalg og den højtærede Trafikminister om at faa en Kommission nedsat til at tage Forholdene ved Limfjorden under Overvejelse, og da navnlig en Lukning af Fjorden ved Odde-sund.

Brorsen: Efter at nu saavel den ærede Ordfører som den højtærede Konseilspræsident have udtalt sig, er der vist ikke stor Sandsynlighed for, at det Ændringsforslag, det ærede Medlem fra Skern (Ovesen) og jeg have stillet, kan blive vedtaget. Det kom som en mild Bebrejdelse, at vi paa Tillægsbevillingsloven kunde stille Ændringsforslag af den Art, men vi have i Virkeligheden i god Tid henvendt os til Landbrugsministeren, og efter de Udtalelser, han fremkom med, havde vi Grund til at haabe, at han til Finanslovens tredie Behandling vilde stille et Ændringsforslag om at bevilge de 10,000 Kr. Der blev sagt af den højtærede Konseilspræsident, at Bevillingen til Mergeltransport vokser Aar for Aar. Men det er i og for sig et meget glædeligt Tidens Tegn. I Aar er den vist vokset med omtrent 15,000 Kr., men for at imødekomme de Andragere, som i særlig Grad ønske at faa Kalk til deres Jord, vil der behøves de 10,000 Kr. mere, som vi stille Forslag om. Der er ogsaa blevet udtalt, at det ikke var de mergelfattige Egne,